

13-12-2018

প্ৰাতঃ মুৰুলী

ওঁম্ শান্তি

"বাপদাদা"

মধুবন

"মৰমৰ সন্তানসকল – তোমালোকৰ অব্যভিচাৰী প্ৰেম এজন পিতাৰ সৈতে তেতিয়াহে গঢ়ি উঠিব যেতিয়া বুদ্ধিযোগ
দেহসহিত দেহৰ সকলো সম্বন্ধৰ পৰা আঁতৰি যাব"

*প্ৰশ্ন :- তোমালোক সন্তানসকলৰ ৰেচ (দৌৰ) কিহৰ বাবে? সেই ৰেচত আগত যোৱাৰ আধাৰ কি?

*উত্তৰ :- তোমালোকৰ ৰেচ হৈছে "পাছ উইথ অনাৰ হোৱাৰ" (সন্মানসহ উত্তীৰ্ণ হোৱাৰ) এই ৰেচৰ আধাৰ হৈছে
বুদ্ধিযোগ। বুদ্ধিযোগ যিমানে পিতাৰ সৈতে থাকিব সিমানে পাপ খণ্ডিত হ'ব আৰু অটল, অখণ্ড, সুখ-শান্তিময়
21 জন্মৰ ৰাজ্য প্ৰাপ্ত হ'ব। ইয়াৰ বাবে পিতাই ৰায় দিয়ে - সন্তানসকল, নিদ্ৰাক জিনোতা হোৱা। এক পল,
আধা পল স্মৃতিত থাকি থাকি অভ্যাস বঢ়াই যোৱা। স্মৰণৰহে ৰেকৰ্ড (হিচাপ) ৰাখা।

*গীত :- তেওঁ আমাৰ পৰা বিচ্ছিন্নও নহ'ব নতুবা তেওঁৰ প্ৰতি আমাৰ মৰম কমি যাব.... (ন ৰহ হমচে জুদা হোংগে,
ন ওলফট্ দিল চে নিকলেগী....)

ওঁম্ শান্তি। সন্তানসকলে গীতটি শুনিলে। ওলফট্ (উৰ্দু শব্দ) মানে প্ৰেম, এতিয়া তোমালোক সন্তানসকলৰ প্ৰেম বেহদৰ
পিতা শিৱৰ সৈতে যুক্ত হৈ আছে। তোমালোক বি.কে. সকলে তেওঁক ককা বুলি ক'বা। এনেকুৱা কোনো মনুষ্য নাই
যিয়ে নিজৰ বাপদাদাৰ অক্যুপেশ্বন (জীৱিকা, কৰ্তব্যৰ) বিষয়ে নাজানে। এনে কোনো সংস্থা নাই য'ত ইমান অনেক
সংখ্যকে ক'ব যে আমি ব্ৰহ্মাকুমাৰ-কুমাৰী হওঁ। মাতাসকলতো কুমাৰী নহয় তেন্তে ব্ৰহ্মাকুমাৰী বুলি কিয় কয়?
এওঁলোক হৈছে ব্ৰহ্মা মুখ বংশাৱলী। ব্ৰহ্মা মুখ বংশাৱলী অনেক ব্ৰহ্মাকুমাৰ-কুমাৰী আছে। এজন পিতাৰ সন্তান।
ব্ৰহ্মাৰ অক্যুপেশ্বনৰ বিষয়েও জানে। ব্ৰহ্মা কাৰ সন্তান? শিৱৰ। শিৱৰ তিনি সন্তান ব্ৰহ্মা, বিষ্ণু, শংকৰ হৈছে সূক্ষ্মবতন
বাসী। এতিয়া প্ৰজাপিতা ব্ৰহ্মাতো স্থূলবতন বাসী হোৱা উচিত। ইমান সংখ্যকে ব্ৰহ্মাৰ মুখবংশাৱলী বুলি কয়। কোষ
বংশাৱলীতো হ'ব নোৱাৰে। এয়া কোনো গৰ্ভৰ পৰা জন্ম লওঁতা নহয়। আকৌ তোমালোকক নোসোধেও যে ইমান
সংখ্যকে ব্ৰহ্মাকুমাৰ-কুমাৰী বুলি কেনেকৈ কয়? মাতাসকলো হৈছে ব্ৰহ্মাকুমাৰী, তেন্তে নিশ্চয় ব্ৰহ্মাৰ সন্তান হ'ল, ব্ৰহ্মাৰ
মুখ বংশাৱলী। এই সকলোবোৰ হৈছে ঈশ্বৰৰ সন্তান। ঈশ্বৰ কোন? তেওঁ হৈছে পৰমপিতা পৰমাত্মা, ৰচয়িতা। কিহ'ৰ
ৰচনা কৰে? স্বৰ্গৰ। তেন্তে নিশ্চয় নিজৰ নাতি-নাতিনীসকলক স্বৰ্গৰ উত্তৰাধিকাৰ দিয়ে। তেওঁক শৰীৰৰ প্ৰয়োজন যাৰ
দ্বাৰা ৰাজযোগ শিকাব। এনেয়ে জানো ৰচয়িতা নাম ৰাখি দিব। শিৱবাবাই বহি ব্ৰহ্মা মুখ বংশাৱলীসকলক পুনৰ
ৰাজযোগ শিকায় কাৰণ পুণৰ স্বৰ্গৰ স্থাপনা কৰে। নহ'লে ইমান ব্ৰহ্মাকুমাৰ-কুমাৰী ক'ৰ পৰা আহিল? ওৱাণ্ডাৰ
(আশ্চৰ্যকৰ) হয়, কোনোৱে সাহস কৰি নোসোধেও! কিমান চেণ্টাৰ (সেৱাকেন্দ্ৰ) আছে! সুধিব লাগে আপুনি কোন,
নিজৰ পৰিচয় দিয়ক? এয়াতো পৰিস্কাৰ যে প্ৰজাপিতা ব্ৰহ্মাৰ কুমাৰ-কুমাৰী আৰু শিৱৰ নাতি-নাতিনী হয়। আমি
তেওঁৰ সন্তান হৈছো। তেওঁৰ প্ৰতি আমাৰ মৰম আছে। শিৱবাবায়ে কয় সকলোৰে পৰা মৰম বা বুদ্ধিযোগ আঁতৰাই
কেৱল মোৰ এজনৰ সৈতে ৰাখা। মই তোমালোকক ব্ৰহ্মাৰ দ্বাৰা ৰাজযোগ শিকাই আছো আৰু তোমালোক ব্ৰহ্মাকুমাৰ-
কুমাৰীসকলে শুনি আছা, নহয় জানো। কিমান সহজ-সৰল কথা। সুধিতো চোঁৱা। তেন্তে এয়া গোশালা হৈ গ'ল। শাস্ত্ৰত
ব্ৰহ্মাৰ গোশালা বুলিও গায়ন কৰা হৈছে। বাস্তৱত গোশালা হৈছে শিৱবাবাৰ, শিৱবাবাই এই নন্দীগণত আগমন হয়
আকৌ গোশালা বুলি কোৱাৰ বাবে শাস্ত্ৰত গৰু আদি দেখুৱাই দিছে। যিহেতু শিৱজয়ন্তী পালন কৰা হয় তেন্তে নিশ্চয়

শিৱ আহে। নিশ্চয় কাৰোবাৰ শৰীৰত আহিব। তোমালোকে জানা এয়া গড় ফাদাৰৰ (ঈশ্বৰ পিতাৰ) স্কুল। শিৱ ভগৱানুবাচ। তেওঁ হৈছে জ্ঞান সাগৰ, পতিত পাৱন। কৃষ্ণতো স্বয়ং পাৱন, তেওঁৰ কি দৰকাৰ যে পতিত শৰীৰত আহিব। গোৱাও হয় দূৰৈৰ দেশৰ নিবাসী আহিছে পৰৰ দেশলৈ... (দূৰ দেশ কি বহনৈৱালা আয়া দেশ পৰায়ে...)। শৰীৰো পৰৰ। তেস্তে নিশ্চয় শিৱবাবাই এওঁক ৰচিছে যাতে মনুষ্য সৃষ্টি ৰচনা কৰিব পৰা যায়। গতিকে এইটো সিদ্ধ হ'ল যে এওঁ হৈছে বাপদাদা। প্ৰজাপিতা ব্ৰহ্মা হৈছে আদি দেৱ, মহাবীৰ কাৰণ মায়াক জয় কৰে। জগদম্বাৰো গায়ন কৰা হয়। শ্ৰীলক্ষ্মীৰো গায়ন আছে। জগদম্বা যে ব্ৰহ্মাৰ জীয়ৰী সৰস্বতী সেয়া দুনিয়াই গম নাপায়। তেৱোঁ ব্ৰহ্মাকুমাৰী। এৱোঁ ব্ৰহ্মাকুমাৰী। শিৱবাবাই ব্ৰহ্মা মুখেৰে এওঁক নিজৰ কৰি লৈছে। এতিয়া এই সকলোৰে বুদ্ধিৰ যোগ (প্ৰেম) তেওঁৰ সৈতে যুক্ত হৈ আছে। কোৱাও হয় প্ৰেম পৰমাত্মাৰ লগত ৰাখা। অন্য সকলোৰে সংগ এৰি এজনৰ সৈতে গঢ়ি তোলা। সেই এজন হ'ল ভগৱান। কিন্তু নাজানে। জানিবনো কেনেকৈ? যেতিয়া পিতা আহি নিজৰ পৰিচয় দিব, তেতিয়াহে নিশ্চয় হ'ব। আজিকালিতো শিকোৱা হয় - আত্মাই পৰমাত্মা.... যাৰ বাবে সম্বন্ধই চিন্ম হৈ গ'ল। এতিয়া তোমালোক সন্তানসকলে বাস্তৱত সঁচা সত্য নাৰায়ণৰ কথা শুনা। তেওঁ হৈছে সুখদেৱ আৰু তোমালোক হৈছা ব্যাস। গীতাতো ব্যাসৰ নাম আছে নহয়। তেওঁতো হৈছে মনুষ্য। কিন্তু সঁচা ব্যাস তোমালোক হোৱা। তোমালোকে যি গীতা ৰচা সেয়াও বিনাশ হৈ যাব। মিছা আৰু সঁচা গীতা এতিয়া আছে। সত্যখণ্ডত মিছাৰ নামেই নাথাকে। তোমালোকে উত্তৰাধিকাৰ লৈ আছা ককাৰ পৰা। এই বাবাৰ প্ৰপাৰ্টি (সম্পত্তি) নাই। স্বৰ্গৰ ৰচোঁতা হৈছে শিৱবাবা, ব্ৰহ্মা নহয়। ব্ৰহ্মা হৈছে মনুষ্য সৃষ্টিৰ ৰচয়িতা। ব্ৰহ্মাৰ মুখ কমলৰ দ্বাৰা ব্ৰাহ্মণ বৰ্ণ ৰচা হৈছে। তোমালোক হৈছা শিৱৰ নাতি-নাতিনী অৰ্থাৎ ঈশ্বৰীয় সম্প্ৰদায়। তেওঁক আপোন কৰি লৈছা। গুৰুৰ নাতি-নাতিনী বুলি কোৱা নহয় জানো। এতিয়া তোমালোক হৈছা সৎগুৰুৰ নাতি আৰু নাতিনী। তেওঁলোকতো কেৱল নাতি হয়। নাতিনী নাই। সৎগুৰু এজন শিৱবাবাহে হয়। গায়ন কৰা হয় - সৎগুৰু অবিহনে ঘোৰ অন্ধকাৰ। তোমালোকৰ ব্ৰহ্মাকুমাৰ-কুমাৰী নাম অতি ওৱাণ্ডাৰফুল। পিতাই কিমান বুজায় কিন্তু বহু সন্তানে বুজি নাপায়। পিতাই কয় - মোক বেহদৰ পিতাক জানিলে সকলো জানি যাব। সত্যযুগ-ত্ৰেতাত সূৰ্যবংশী চন্দ্ৰবংশী ৰাজ্য আছিল। পুণৰ ৰাৱণ ৰাজ্যত ব্ৰহ্মাৰ ৰাতি আৰম্ভ হয়। প্ৰেক্ষিকেলত (বাস্তৱত) ব্ৰহ্মাকুমাৰ-কুমাৰী তোমালোক হোৱা। সত্য যুগকেই স্বৰ্গ বোলা হয় য'ত ঘিঁউ গাখীৰৰ নদী বয়। ইয়াততো ঘিঁউ পোৱাই নাযায়। পিতাই কয় - সন্তানসকল এই পুৰণি দুনিয়া এতিয়া শেষ হওঁ-হওঁ। এদিন এই খেৰৰ জুমুঠি স্বৰূপ দুনিয়াখনত জুই লাগিব, সকলো শেষ হৈ যাব তেতিয়া মোৰ পৰাতো উত্তৰাধিকাৰ পাব নোৱাৰিব।

মই আহিলে নিশ্চয় শৰীৰ লোনত (ধাৰে লোৱা) ল'বলগীয়া হয়। ঘৰতো লাগে, নহয় জানো। বাবাই কিমান ভাল, ৰমণীয় ৰীতিৰে বুজায়। তোমালোকে এতিয়া মোৰ দ্বাৰা সকলো জানি গৈছা। এই সৃষ্টি চক্ৰ কেনেকৈ চলে, এয়া কোনেও নাজানে। ৪৪ জন্ম কোনে লয়? সকলোৱেতো নল'ব। নিশ্চয় প্ৰথমতে আহোঁতা দেৱী-দেৱতাইহে ৪৪ জন্ম ল'ব। এতিয়া তেওঁলোকক মই পুণৰায় ৰাজযোগ শিকাওঁ। ভাৰতক পুণৰায় নৰকৰ পৰা স্বৰ্গ কৰি তুলিবলৈ মই আহোঁ। এওঁলোকক মই লিবাৰেট (মুক্ত) কৰোঁ। আকৌ গাইড (পথ-প্ৰদৰ্শক) হৈ উভতাই লৈ যাওঁ। মোক জ্যোতি স্বৰূপ বুলিও কয়। জ্যোতি স্বৰূপো আহিবলগীয়া হয়, নিজেই কয় সন্তানসকল, মই তোমালোকৰ পিতা হওঁ। মোৰ জ্যোতি কেতিয়াও নিৰ্বাপিত নহয়। তেওঁ হৈছে ষ্টাৰ (তৰা), যি ড্ৰকুটিৰ মাজত থাকে। বাকী সকলো আত্মাই এটা শৰীৰ এৰি আন এটা ধাৰণ কৰে। গতিকে আত্মাৰূপী ষ্টাৰত ৪৪ জন্মৰ পাৰ্ট (ভূমিকা) অবিনাশী ৰূপত নিহিত হৈ আছে। ৪৪ জন্ম ভোগ কৰাৰ পিছত পুণৰ প্ৰথম নম্বৰৰ পৰা আৰম্ভ হয়। যেনে ৰজা-ৰাণী, তেনে প্ৰজা। নহ'লে কোৱাচোন, আত্মাত ইমান পাৰ্ট ক'ৰপৰানো সোমাই আছে। ইয়াকে কোৱা হয় অতি গুঢ় ৰাণ্ডাৰফুল কথা। সমগ্ৰ মনুষ্য সৃষ্টিৰ আত্মাৰ পাৰ্ট নিৰ্ধাৰিত হৈ আছে। এনেকৈ কয় - মোৰ এইটো পাৰ্ট আছে, সেয়াও অবিনাশী হয়। তাৰ কোনো সাল-সলনি হ'ব

নোৱাৰে। মোৰ পাৰ্টৰ বিষয়ে ব্ৰহ্মাকুমাৰ-কুমাৰীসকলে জানে। পাৰ্টক বায়োগ্ৰাফি (জীৱন-পঞ্জী) বুলিও কোৱা হয়। যিহেতু প্ৰজাপিতা ব্ৰহ্মা আছে, তেন্তে নিশ্চয় জগদম্বাও থাকিব। তেওঁ শূদ্ৰৰ পৰা ব্ৰাহ্মণ হৈছে। গতিকে তোমালোক সন্তানসকলে জানা আমাৰ ভালপোৱা পিতাৰ সৈতে আৰু আমাৰ কেৱল এজনৰ সৈতেহে ভালপোৱা আছে। অব্যভিচাৰী প্ৰেম গঢ়ি উঠোতে সময় নালাগে। মায়া মেকুৰীও কম নহয়। অনেক স্ত্ৰী থাকে যাৰ পৰস্পৰ মাজত ঈৰ্ষা উৎপন্ন হৈ যায়। আমিও শিৱবাবাৰ সৈতে প্ৰেম গঢ়ি তুলিলে মায়াৰ ঈৰ্ষা হৈ যায় সেইবাবে ধুমুহাৰ সৃষ্টি কৰে। তোমালোকে ভাবা (পাশা খেলত) ছয় মাৰো, কিন্তু মায়া মেকুৰীয়ে তিনিটা দানা দি দিয়ে। তোমালোক গৃহস্থ ব্যৱহাৰত থাকিও কেৱল তোমালোকৰ বুদ্ধিযোগ দেহসহিত দেহৰ সকলো সম্বন্ধৰ পৰা আঁতৰাই মোৰ স্মৰণ কৰা। মই তোমালোকৰ ম'স্ট বিলাভেদ (অতিকৈ মৰমৰ) পিতা। যদি মোৰ শ্ৰীমতত চলা, মই তোমালোকক স্বৰ্গৰ মালিক কৰি তুলিম। ব্ৰহ্মাৰ ৰায়ো অতি প্ৰসিদ্ধ। তেন্তে ব্ৰহ্মাৰ সন্তানসকলৰ ৰায়ো প্ৰসিদ্ধ হ'ব। তেওঁলোকেও এনেকুৱাই ৰায় দিব। এই গোটেই সৃষ্টি চক্ৰৰ বতৰাতো পিতাইহে শুনায়। লাগিলে সন্তান আদি চম্ভালা, কিন্তু বুদ্ধিযোগ পিতাৰ সৈতে থাকিব লাগে। ধৰি লোৱা এয়া হৈছে কৰৱস্থান, আমি পৰীস্থানলৈ গৈ আছো। কিমান সহজ কথা।

পিতাই বুজায় যে কোনো সাকাৰী বা আকাৰী দেৱতাৰ সৈতে বুদ্ধি যোগ নলগাবা। পিতাই দালালৰ ৰূপত কয়। গোৱা হয় নহয় যে আত্মা পৰমাত্মা আঁতৰি থাকিল বহুকাল। এতিয়া বহুকালৰ পৰা আঁতৰি থাকোঁতা হৈছে দেৱী-দেৱতাসকল। তেওঁলোকেই পোন-প্ৰথমে ভূমিকা পালন কৰিবলৈ আহে। সুন্দৰ মেলা হৈ গ'ল যেতিয়া সৎগুৰুক দালালৰ ৰূপত পোৱা গ'ল। দালালৰ ৰূপত কয় - কেৱল মোকেই স্মৰণ কৰা আৰু প্ৰতিজ্ঞা কৰা যে আমি কাম-চিতাৰ পৰা নামি জ্ঞান-চিতাত বহিম। পুণৰায় তোমালোকে ৰাজ্য-ভাগ্য লৈ ল'বা। নিজৰ ওচৰত ৰেকৰ্ড ৰাখা যে আমি কিমান সময় এনেদৰে ম'স্ট বিলাভেড পিতাক স্মৰণ কৰোঁ। পত্নীয়ে (কন্যাই) দিনে-ৰাতিয়ে পতিক স্মৰণ নকৰে জানো। পিতাই কয় - হে নিদ্ৰাক জিনোতা সন্তানসকল, এতিয়া পুৰুষাৰ্থ কৰা। এক পল, আধা পলেৰে..... আৰম্ভ কৰা তাৰ পাছত লাহে-লাহে বঢ়াই যোৱা। মোৰ সৈতে যোগ লগোৱা যদি পাছ উইথ অনাৰ হৈ যাবা। এই ৰেচ হৈছে বুদ্ধিৰ। সময় লাগে, বুদ্ধিযোগৰ দ্বাৰাহে পাপ খণ্ডিত হ'ব। আৰু তাৰ পাছত তোমালোকে অটল, অখণ্ড, সুখ-শান্তিময় 21জন্ম ৰাজত্ব কৰিবা। কল্পৰ আগতেও কৰিছিল, এতিয়া পুনৰ ৰাজ্য-ভাগ্য লোৱা। কল্পই কল্পই আমি়ে স্বৰ্গ গঢ়ো, ৰাজ্য কৰো। পুনৰ আমাকেই মায়াই নৰকবাসী কৰি তোলে। এতিয়া আমি হৈছো ৰাম সম্প্ৰদায়ৰ। আমাৰ তেওঁৰ সৈতে প্ৰেম আছে। পিতাই আমাক নিজৰ পৰিচয় দিছে। পিতা হৈছে স্বৰ্গৰ ৰচয়িতা। আমি তেওঁৰ সন্তান হওঁ তেন্তে আমি নৰকলৈ কিয় যাওঁ? নিশ্চয় কেতিয়াবা আমি স্বৰ্গত আছিলো। পিতাইতো স্বৰ্গৰ ৰচনা কৰিছে। ব্ৰহ্মাকুমাৰ-কুমাৰীসকল হৈছে সকলোকে প্ৰাণ দান দিওঁতা। তেওঁলোকৰ প্ৰাণ কেতিয়াও কালে আহি নীতিবিৰুদ্ধ ভাবে, অকালতে লৈ নাযাব। তাত অকাল মৃত্যু হোৱা অসম্ভৱ। তাত কন্দা-কটাও নাথাকে। তোমালোকে সাক্ষাৎকাৰত দেখিছা যে কৃষ্ণই কেনেদৰে জন্ম লয়। একেবাৰে বিজুলী চমকনি হয়। সত্যযুগৰ প্ৰথম প্ৰিঞ্চ (ৰাজকুমাৰ) নহয় জানো। কৃষ্ণ হৈছে নাম্বাৰ ওৱান (প্ৰথম নম্বৰৰ) সতোপ্ৰধান। পুনৰ সতো, ৰজো, তমোলৈ আহে। যেতিয়া তমো জৰ্জৰিত শৰীৰ হৈ পৰে তেতিয়া এটা শৰীৰ এৰি আন এটা ধাৰণ কৰে। এই প্ৰেক্ষিছ (অভ্যাস) ইয়াতে কৰা হয়। বাবা, এতিয়া আমি আপোনাৰ ওচৰলৈ আহিছো পুনৰ তাৰ পৰা আমি স্বৰ্গলৈ গৈ নতুন শৰীৰ ল'ম। এতিয়াতো পুনৰ বাবাৰ ওচৰলৈ যাব লাগিব, নহয় জানো। অচ্ছা!

অতি মৰমৰ কল্পৰ পিছত পুনৰাই লগ পোৱা সন্তানসকলৰ প্ৰতি মাতা পিতা আৰু বাপদাদাৰ স্নেহপূৰ্ণ স্মৰণ আৰু সুপ্ৰভাত। আত্মিক পিতাৰ আত্মিক সন্তানসকলক নমস্কাৰ।

*ধাৰণাৰ বাবে মুখ্য সাৰ:-**

- (1) অকাল মৃত্যুৰ পৰা ৰক্ষা পাবলৈ হ'লে সকলোকে প্ৰাণ দান দিয়াৰ সেৱা কৰিব লাগে। ৰাৱণ সম্প্ৰদায়ক ৰাম সম্প্ৰদায়ক কৰি তুলিব লাগে।
- (2) অন্তৰৰ প্ৰেম এজন পিতাৰ সৈতে ৰাখিব লাগে। বুদ্ধিযোগ দিগভ্ৰান্ত কৰিব নালাগে, নিদ্ৰাক জিনি পিতাৰ স্মৃতি বঢ়াই যাব লাগে।

***বৰদান:-** সময় অনুসৰি ৰূপ-বসন্ত অৰ্থাৎ জ্ঞানী তথা যোগী আত্মা হওঁতা স্ব-শাসক হোৱা

যি স্ব-শাসক হয় তেওঁ যেতিয়াই বিচাৰে ৰূপ হৈ যায় আৰু যেতিয়াই বিচাৰে বসন্ত হৈ যায়। দুয়োটা স্থিতিতে চেকেণ্ডত স্থিত হ'ব পাৰে। এনেকুৱা নহয় যে হ'ব বিচাৰে ৰূপ আৰু স্মৃতিত আহি থাকিব জ্ঞানৰ কথা। চেকেণ্ডতকৈও কম সময়ত ফুলস্টপ (পূৰ্ণ-বিৰাম) লাগি যাব লাগে। পাৰাৰফুল (শক্তিশালী) ব্ৰেকৰ কাম হৈছে য'তে লগোৱা তাতেই লাগি যোৱা, ইয়াৰ বাবে প্ৰেক্ষিছ (অভ্যাস) কৰা যাতে যি সময়ত যি বিধিৰ দ্বাৰা য'তেই মন-বুদ্ধিক লগাব খোজা তাতেই লাগি যায়। এনেকুৱা কন্ট্ৰ'লিং (নিয়ন্ত্ৰণ) আৰু ৰুলিং পাৰাৰ (শাসন-শক্তি) হওক।

***প্ৰোগান:-** শান্তিদূত তেৱেঁই যি ধুমুহাৰ সৃষ্টি কৰোঁতাসকলকো শান্তিৰ উপহাৰ দিয়ে।

ওঁম্ শান্তি!!
